

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL XII NR. 41

Vineri 12 octombrie 1956

4 PAGINI, 25 BANI

Triumful baletului sovietic la Londra

Turneul trupei de balet a Teatrului Mare din Moscova stă în aceste zile în centrul atenției publicului din capitala Angliei. Într-un articol recent, ziarul "Pravda" publică câteva spicuri din numeroasele ecouri, pline de entuziasm, care s-au făcut auzite în presa engleză la adresa baletistilor sovietici.

"Discuții despre spectacolele baletului Teatrului Mare, scrie ziarul, pot fi auzite în autobus sau metro, pe străzi sau în sălile de spectacole, la Londra ca și în colțurile cele mai îndepărtate ale Angliei".

Despre Teatrul Mare vorbesc oamenii de știință, scriitorii și poeții, oamenii politici, persoane de cele mai diferite profesii și preocupări. Reprezentanții de la "Covent Garden" sunt urmate de fiecare dată de o jurătură de aplauze. Referindu-se la succesul baletistilor sovietici, gazeta engleză "Scotsman" declară: "Ovaliile sînt tot atât de sincere, pe cît sînt de meritate".

Cronice entuziaste aparute în presa exprimă admirația publicului pentru arta Galinei Ulanova, a cărei măiestrie a cucerit Anglia și pe care criticii englezi o consideră una din cele mai mari artiste ale timpurilor noastre. Presa engleză adresează cuvinte elogioase și celorlalți baletisti: R. Strucov, N. Gistova, I. Idanov, și deosebit de apreciat este măiestria dirijorului I. Falet.

Comentarii spectaculoase personalități din Anglia și-au exprimat admirația, atât pentru măiestria baletistilor sovietici cît și pentru arta regizorului L. Lavrovski, care a reușit să redea minunat nu numai conținutul, ci și poezia creației shakespeariene.

Impresia produsă de baletul Teatrului Mare la Londra este minunată exprimată în cuvintele cunoscutului critic teatral englez Andrew Smith care, într-o cronică publicată în gazeta "Daily Herald", scrie: "Baletul Teatrului Mare întrece toate baleturile lumii prin vioacitatea desfășurării sale, prin strălucirea scenelor și puterea de imaginație. Am văzut dansuri în multe țări începînd cu America și sfîrșind cu Japonia, dar toate părăsesc în comparație cu baletul Teatrului Mare. Experiența noastră în arta baletului a cunoscut valori noi".

Presă engleză subliniază de asemenea însemnătatea contribuției pe care turneul acestei trupe de balet a adus-o stringerii legăturilor culturale dintre cele două țări. În această privință, ziarul "Yorkshire Post" se face ecoul sentimentelor poporului englez referindu-se la succesul trupei de balet a Teatrului Mare, ziarul consideră acest eveniment drept "un triumf nemaiîndut al înțelegerii reciproce internaționale în domeniul culturii". Și își exprimă speranța că turneul trupei engleze de balet "Saddlers Wells" la Moscova va întări această înțelegere.

Viitorul se făurește azi

Tehnica și economia viitorului au baze reale în zilele noastre. Putem vorbi despre cel puțin patru asemenea baze: prima este nivelul actual al dezvoltării producției tehnicii și tehnologiei; a doua — relațiile de producție dintre oameni, care s-au creat astăzi; a treia — actualul nivel al gândirii teoretice contemporane. Gîndirea teoretică este latura ideologică a producției materiale, care ne permite să privim în viitor. A patra bază o formează condițiile de dezvoltare a tinerelor cadre de intelectuali care vor crea în practică tehnica, economia și istoria viitorului.

Ultimile două baze ale tehnicii și economiei viitorului sînt elaborate atîtă prin activitatea instituțiilor de învățămînt superior.

Savanții teoretici de azi, lucrînd în laboratorul său sau la o catedră a universității, croiesc prin cercetările sale teoretice drum tehnicii viitorului. În aceste cercetări teoretice ale savanților se poate spune că se află forma ideală a tehnicii și economiei viitorului. Dar tehnica viitorului, tehnica de la sfîrșitul sec. XX și începutul sec. XXI, există deja și în formă materială. Mă refer la tinerii intelectuali în plină dezvoltare, care populează astăzi sălile de cursuri ale universităților. Desigur, aceștia nu sînt încă cîștigul de formă, n-au încă destulă experiență în ceea ce privește gîndirea teoretică, dar au în schimb o calitate hotărîtoare — tinerețea.

Societatea socialistă asigură o dezvoltare liberă și multilaterală însușirilor fizice om în parte și creează condițiile cele mai favorabile pentru afirmarea și înflorirea talentelor poporului. De aceea, fiecare tînăr contemporan pe tărîmul științei și tehnicii, care este preocupat de dezvoltarea capacității și talentului poporului său, de crearea pentru acesta a unei vieți tot mai bune, se încadrează inevitabil în rîndurile luptătorilor pentru pace, socialism și democrație.

Una din forțele hotărîtoare care asigură pacea, socialismul și democrația este prietenia între popoare. Astăzi prietenia între popoare este absolut necesară grăbirii progresului științei și tehnicii, folosirii acestui progres pentru binele omînit. În epoca contemporană, prietenia între popoare a devenit una din mărețele forțe motrice ale progresului.

Inițiilele de învățămînt superior pot da o contribuție prețioasă la cauza întăririi prieteniei între popoare. În actualule condiții e-le pot contribui din plin la întărirea prieteniei popoarele noastre, care va deveni tot mai rodnică în viitor.

În ce forme și în ce direcții ar fi de dorit să se dezvolte prietenia între inițiilele de învățămînt superior din România și U.R.S.S.? Asemenea forme pot fi numeroase. Să vorbim despre câteva din ele.

Una dintre acestea ar fi schimbul de studenți și aspiranți. Noi sîntem pentru dezvoltarea continuă a unor asemenea schimburi. În viitorul apropiat, la institutele de învățămînt superior din Republica Populară Romîni vor veni să studieze studenți și aspiranți sovietici. Dezvoltarea cu succes a științei în România ne dă credința că studenții noștri vor primi la dumneavoastră o bună pregătire, serioase cunoștințe științifice.

Poporului-frate romîn

Membrii delegației de oameni de știință și cultură din U.R.S.S. care ne vizitează în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice au adresat prin intermediul gazetei noastre următoarele mesaje de salut și prietenie oamenilor muncii din Republica Populară Romîni.

Приветствуем вас, дорогие друзья, от имени советского народа. Мы рады приветствовать вас в нашей стране. Мы хотим выразить вам наше глубокое уважение и дружбу. Мы надеемся, что наши отношения будут только крепнуть и развиваться.

Transmitem un salut fierbinte, sincer, tuturor prietenilor noștri romîni care luptă activ pentru cauza marelă a întăririi prieteniei între popoare.

Prof. V. STOLETOV

Сегодня мы вступили в дружбу с вами. Мы хотим выразить вам наше глубокое уважение и дружбу. Мы надеемся, что наши отношения будут только крепнуть и развиваться.

Astăzi mi-a fost înmînată insigna A.R.L.U.S. Promit să fiu un membru activ al Asociației atît în România cît și în U.R.S.S.

Salut pe membrii A.R.L.U.S.

IRAKLIJ ANDRONIKOV

Mă folosesc de acest prilej pentru a transmite cititorilor gazetei "Veac nou" și tuturor membrilor A.R.L.U.S. salutul meu sincer și a le ura succese în munca lor nobilă de întărire a prieteniei romîno-sovietice.

В имени кинематографов советии я salut din toată inima, prin intermediul gazetei "Veac nou" pe toți lucrătorii neobștii și tinerii ai cinematografului romîni.

Salut din inimă femeile romîne.

Mă bucur de marile lor realizări.

Le urez succese depline în participarea activă, nemijlocită la construirea unei vieți noi, luminoase.

E. OSIPOVA

Моя задача — это выразить вам наше глубокое уважение и дружбу. Мы надеемся, что наши отношения будут только крепнуть и развиваться.

Transmitem glorioșul și talentatul popor romîn cele mai bune urări și un salut cordial.

G. IOANISIAN

Итак, друзья, мы идем к вам. Мы хотим выразить вам наше глубокое уважение и дружбу. Мы надеемся, что наши отношения будут только крепнуть и развиваться.

Transmitem glorioșul și talentatul popor romîn cele mai bune urări și un salut cordial.

G. IOANISIAN

Iată unde se căleşte oțelul!

Tineretul mă încredește: ce m-a ajutat oare în zilele grele când mă lăsam prin zădărnici drumuri? Eram doar grav rănit și, totuși, am reușit să ajung la ai noștri, deși nu cunoșteam locurile și nu știam cît timp îmi va trebui să pot străbate linia frontului. Adevărat am mai fost încredește de unde am sosit forța necesară ca să pot deveni din nou pilot?

Voi răspunde în câteva cuvinte: m-au ajutat voinea, tenacitatea, răbdarea, toate aceste elemente care mi-au format caracterul de-a lungul întregii mele vieți. Dar ca să fiu mai limpede, trebuie să spun că mi-a ajutat, înainte de orice, santerul de la Komsomolsk pe Amur. Nu vă mirați, dragii mei prieteni, da, da, întocmai așa! Printre jupite și evenimentele cele mai de seamă din viața mea, un loc deosebit îl ocupă construcția orașului tineretii, din Răsărit. În acea perioadă mi s-a format și călît caracterul, s-au dezvoltat acele trăsături care au jucat un rol atît de important în viața mea.

Imi amintesc de acele zile îndepărtate cînd eu, strungar, fîl unu simplu muncitor, am plecat la chemarea Komsomolului în Orientul îndepărtat să construiesc orașul Komsomolsk pe Amur. Cît de min-drept eram noi atunci, pentru încrederea pe care ne-o acordase patriea! Cu cîtă bucurie și elan am căutat să ne arătăm demni de această încredere!

Parcă oăd și acum priveliștile minunate ale finului Amur. Măreț și plin de tăine, așa ni se părea în primele clipe. Pînă și taiga adormită părea o cetate de nepătruns. Mlaștinile rugini erau multe, iar viața în aceste locuri grea. Locuim în corturi și bordeie. Munceam din zori și pînă-n noapte defrișînd terenul de butuci și de rădăcini. Con-

struam drumuri și săpam canale de scurgere a apei din mlaștină.

Orașul Komsomolsk devenea tot mai mare și mai frumos. Și, odată cu el, creștea și se ofleau constructorii lui. În lupta cu greutatele se forma și se întărea sentimentul datoriei, se cădea caracterul oamenilor. Orașul tineretii devenise pentru zeci de mii de comsomoliști o școală de luptă. Și trebuie să spun deschis: cel care în trecut această școală sînt demni de toată încrederea, el nu se vor pierde niciodată, oricît de grele ar fi încercările la care i-ar supune viața.

Acum, mii de tineri și tinere urmînd tradițiile eroice ale comsomoliștilor din generațiile trecute, se îndreaptă la chemarea partidului și guvernului spre Siberia, spre Nord și spre Orientul îndepărtat. Ei vor construi acolo noi orașe și sate, uzine și hidrocentrale, pînă la îndemina omului sovietic nemărginitele bogății ale acestor finături. Ce orizont larg se deschide în fața tineretului nostru! Ce timp larg pentru noi înfăpturi eroice! Iată unde se căleşte oțelul!

Va trece puțină vreme și tinerii patrioți vor aduce noi bucurii patriei noastre, prin succesele obținute în munca lor glorioasă. La răsărit, pe întinderile nesfîrșite, vor răsări noi orașe și sate, se vor călî mii de noi eroi, despre ale căror fapte vor povesti cu multă mîndrie generațiile viitoare.

Acum, mii de tineri și tinere urmînd tradițiile eroice ale comsomoliștilor din generațiile trecute, se îndreaptă la chemarea partidului și guvernului spre Siberia, spre Nord și spre Orientul îndepărtat. Ei vor construi acolo noi orașe și sate, uzine și hidrocentrale, pînă la îndemina omului sovietic nemărginitele bogății ale acestor finături. Ce orizont larg se deschide în fața tineretului nostru! Ce timp larg pentru noi înfăpturi eroice! Iată unde se căleşte oțelul!

Va trece puțină vreme și tinerii patrioți vor aduce noi bucurii patriei noastre, prin succesele obținute în munca lor glorioasă. La răsărit, pe întinderile nesfîrșite, vor răsări noi orașe și sate, se vor călî mii de noi eroi, despre ale căror fapte vor povesti cu multă mîndrie generațiile viitoare.

Acum, mii de tineri și tinere urmînd tradițiile eroice ale comsomoliștilor din generațiile trecute, se îndreaptă la chemarea partidului și guvernului spre Siberia, spre Nord și spre Orientul îndepărtat. Ei vor construi acolo noi orașe și sate, uzine și hidrocentrale, pînă la îndemina omului sovietic nemărginitele bogății ale acestor finături. Ce orizont larg se deschide în fața tineretului nostru! Ce timp larg pentru noi înfăpturi eroice! Iată unde se căleşte oțelul!

Va trece puțină vreme și tinerii patrioți vor aduce noi bucurii patriei noastre, prin succesele obținute în munca lor glorioasă. La răsărit, pe întinderile nesfîrșite, vor răsări noi orașe și sate, se vor călî mii de noi eroi, despre ale căror fapte vor povesti cu multă mîndrie generațiile viitoare.

Acum, mii de tineri și tinere urmînd tradițiile eroice ale comsomoliștilor din generațiile trecute, se îndreaptă la chemarea partidului și guvernului spre Siberia, spre Nord și spre Orientul îndepărtat. Ei vor construi acolo noi orașe și sate, uzine și hidrocentrale, pînă la îndemina omului sovietic nemărginitele bogății ale acestor finături. Ce orizont larg se deschide în fața tineretului nostru! Ce timp larg pentru noi înfăpturi eroice! Iată unde se căleşte oțelul!

Va trece puțină vreme și tinerii patrioți vor aduce noi bucurii patriei noastre, prin succesele obținute în munca lor glorioasă. La răsărit, pe întinderile nesfîrșite, vor răsări noi orașe și sate, se vor călî mii de noi eroi, despre ale căror fapte vor povesti cu multă mîndrie generațiile viitoare.

Acum, mii de tineri și tinere urmînd tradițiile eroice ale comsomoliștilor din generațiile trecute, se îndreaptă la chemarea partidului și guvernului spre Siberia, spre Nord și spre Orientul îndepărtat. Ei vor construi acolo noi orașe și sate, uzine și hidrocentrale, pînă la îndemina omului sovietic nemărginitele bogății ale acestor finături. Ce orizont larg se deschide în fața tineretului nostru! Ce timp larg pentru noi înfăpturi eroice! Iată unde se căleşte oțelul!

Va trece puțină vreme și tinerii patrioți vor aduce noi bucurii patriei noastre, prin succesele obținute în munca lor glorioasă. La răsărit, pe întinderile nesfîrșite, vor răsări noi orașe și sate, se vor călî mii de noi eroi, despre ale căror fapte vor povesti cu multă mîndrie generațiile viitoare.

Acum, mii de tineri și tinere urmînd tradițiile eroice ale comsomoliștilor din generațiile trecute, se îndreaptă la chemarea partidului și guvernului spre Siberia, spre Nord și spre Orientul îndepărtat. Ei vor construi acolo noi orașe și sate, uzine și hidrocentrale, pînă la îndemina omului sovietic nemărginitele bogății ale acestor finături. Ce orizont larg se deschide în fața tineretului nostru! Ce timp larg pentru noi înfăpturi eroice! Iată unde se căleşte oțelul!

Va trece puțină vreme și tinerii patrioți vor aduce noi bucurii patriei noastre, prin succesele obținute în munca lor glorioasă. La răsărit, pe întinderile nesfîrșite, vor răsări noi orașe și sate, se vor călî mii de noi eroi, despre ale căror fapte vor povesti cu multă mîndrie generațiile viitoare.

Acum, mii de tineri și tinere urmînd tradițiile eroice ale comsomoliștilor din generațiile trecute, se îndreaptă la chemarea partidului și guvernului spre Siberia, spre Nord și spre Orientul îndepărtat. Ei vor construi acolo noi orașe și sate, uzine și hidrocentrale, pînă la îndemina omului sovietic nemărginitele bogății ale acestor finături. Ce orizont larg se deschide în fața tineretului nostru! Ce timp larg pentru noi înfăpturi eroice! Iată unde se căleşte oțelul!

Va trece puțină vreme și tinerii patrioți vor aduce noi bucurii patriei noastre, prin succesele obținute în munca lor glorioasă. La răsărit, pe întinderile nesfîrșite, vor răsări noi orașe și sate, se vor călî mii de noi eroi, despre ale căror fapte vor povesti cu multă mîndrie generațiile viitoare.

Acum, mii de tineri și tinere urmînd tradițiile eroice ale comsomoliștilor din generațiile trecute, se îndreaptă la chemarea partidului și guvernului spre Siberia, spre Nord și spre Orientul îndepărtat. Ei vor construi acolo noi orașe și sate, uzine și hidrocentrale, pînă la îndemina omului sovietic nemărginitele bogății ale acestor finături. Ce orizont larg se deschide în fața tineretului nostru! Ce timp larg pentru noi înfăpturi eroice! Iată unde se căleşte oțelul!

Va trece puțină vreme și tinerii patrioți vor aduce noi bucurii patriei noastre, prin succesele obținute în munca lor glorioasă. La răsărit, pe întinderile nesfîrșite, vor răsări noi orașe și sate, se vor călî mii de noi eroi, despre ale căror fapte vor povesti cu multă mîndrie generațiile viitoare.

Acum, mii de tineri și tinere urmînd tradițiile eroice ale comsomoliștilor din generațiile trecute, se îndreaptă la chemarea partidului și guvernului spre Siberia, spre Nord și spre Orientul îndepărtat. Ei vor construi acolo noi orașe și sate, uzine și hidrocentrale, pînă la îndemina omului sovietic nemărginitele bogății ale acestor finături. Ce orizont larg se deschide în fața tineretului nostru! Ce timp larg pentru noi înfăpturi eroice! Iată unde se căleşte oțelul!

Va trece puțină vreme și tinerii patrioți vor aduce noi bucurii patriei noastre, prin succesele obținute în munca lor glorioasă. La răsărit, pe întinderile nesfîrșite, vor răsări noi orașe și sate, se vor călî mii de noi eroi, despre ale căror fapte vor povesti cu multă mîndrie generațiile viitoare.

Acum, mii de tineri și tinere urmînd tradițiile eroice ale comsomoliștilor din generațiile trecute, se îndreaptă la chemarea partidului și guvernului spre Siberia, spre Nord și spre Orientul îndepărtat. Ei vor construi acolo noi orașe și sate, uzine și hidrocentrale, pînă la îndemina omului sovietic nemărginitele bogății ale acestor finături. Ce orizont larg se deschide în fața tineretului nostru! Ce timp larg pentru noi înfăpturi eroice! Iată unde se căleşte oțelul!

Va trece puțină vreme și tinerii patrioți vor aduce noi bucurii patriei noastre, prin succesele obținute în munca lor glorioasă. La răsărit, pe întinderile nesfîrșite, vor răsări noi orașe și sate, se vor călî mii de noi eroi, despre ale căror fapte vor povesti cu multă mîndrie generațiile viitoare.

Acum, mii de tineri și tinere urmînd tradițiile eroice ale comsomoliștilor din generațiile trecute, se îndreaptă la chemarea partidului și guvernului spre Siberia, spre Nord și spre Orientul îndepărtat. Ei vor construi acolo noi orașe și sate, uzine și hidrocentrale, pînă la îndemina omului sovietic nemărginitele bogății ale acestor finături. Ce orizont larg se deschide în fața tineretului nostru! Ce timp larg pentru noi înfăpturi eroice! Iată unde se căleşte oțelul!

Va trece puțină vreme și tinerii patrioți vor aduce noi bucurii patriei noastre, prin succesele obținute în munca lor glorioasă. La răsărit, pe întinderile nesfîrșite, vor răsări noi orașe și sate, se vor călî mii de noi eroi, despre ale căror fapte vor povesti cu multă mîndrie generațiile viitoare.

Sărbătorirea Lunii prieteniei în U. R. S. S.

Delegația A.R.L.U.S., pe aerodrom, înaintea plecării

Martii 9 octombrie a părăsit Capitala delegația A.R.L.U.S. care la invitația V.O.K.S.-ului va vizita Uniunea Sovietică cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Delegația este compusă din Tudor Bugnariu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, acad. Cezar Petrescu, scriitorul Marcel Breșlau, scriitorul Szabedi Laszlo, prof. univ. Const. Nițuță, prorector al Institutului de științe sociale de pe lângă C.C. al P.M.R., conf. univ. Aurel Pirvu.

La aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de membri ai conducerii A.R.L.U.S., al Institutului de științe sociale de pe lângă C.C. al P.M.R., de reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, scriitorii, ziariștii etc.

Au fost de față A.A. Epșev, ambasadorul Uniunii Sovietice, la Bucu-țuță, prorector al Institutului de

O seară a prieteniei romîno-sovietice

Comitetul orășeneș Moscova al Comsomolului, împreună cu studenții și aspiranții din România care studiază la Moscova, a organizat la 6 octombrie o seară a prieteniei romîno-sovietice. Serata a avut loc în clădirea Universității „M. V. Lomonosov” de pe Colinele Lenin.

La deschiderea programului a luat cuvîntul V. Stukalov, secretar al comitetului orășeneș Moscova al Comsomolului. Vorbitorul a salutată cădușor, în numele tineretului sovietic, pe tinerii care iau parte la serata studenților și aspiranților romîni. În continuare a luat cuvîntul secretarul Asociației studenților și aspiranților romîni din Moscova, Gheorghe Roșu. Acesta a vorbit despre prietenia frățoasă, cu adînci legături în trecut, care unește popoarele celor două țări vecine — Uniunea Sovietică și Republica Populară Romîni.

În cadrul acestei serate și-au împărtășit impresiile în legătură cu vizitele făcute în țara noastră, cîștia artiștii sovietici care au vizitat R.P.R.

Seara închinată prieteniei romîno-sovietice s-a încheiat printr-un program artistic dat de tinerii artiști amatori romîni și sovietici.

Sub auspiciile Uniunii Compozitorilor din U.R.S.S. a avut loc la Moscova, în luna septembrie, o seară închinată sărbătoririi a 75 de ani de la nașterea lui George Enescu.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de violonistul David Oistrach, muzicologul sovietic I. Marlinov a evocat figura proeminentă a marelui muzician romîn care s-a aflat în strînsă relație de prietenie și colaborare cu muzicienii sovietici și a împărtășit auditoriului impresii legate de întîlnirile sale cu compozitorul. La această sărbătorire au participat printre alții compozitorul Aram Haceatuean, violonistul Leonid Kogan, muzicologul Snereson și alți reprezentanți de seamă ai vieții muzicale sovietice. A urmat un concert la care s-a interpretat Cantata-bucureștilor de George Enescu.

În începutul lunii octombrie, în sala mare a Conservatorului din Moscova, a avut loc un concert simfonic închinat lui George Enescu.

Ciclu de seri omagiale închinată memoriei marelui compozitor romîn, care s-a deschis în septembrie la Moscova, va continua și în această lună

Solii poporului sovietic în mijlocul nostru

Oaspeții dragi se află de câteva zile în mijlocul nostru: eminenți reprezentanți ai științei și culturii sovietice au venit și anul acesta în țara noastră pentru a participa la manifestările din cadrul tradiționalei Lunii a prieteniei romîno-sovietice. Ei au fost întîmpinați cu dragoste de oamenii muncii din Capitală, de reprezentanți ai vieții noastre științifice, culturale și obștești, care le-au făcut o călduroasă primire.

La sosirea pe Aeroportul Băneasa acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S.-ului, a adresat oaspeților un călduros: „bine ați venit!”

Luni 8 octombrie, delegația sovietică a vizitat Combinatul poligrafic Casa Scintel

O parte din membrii delegației de oameni de știință și cultură din Uniunea Sovietică, în vizită la Centrul de producție cinematografică „București” de la Buftea

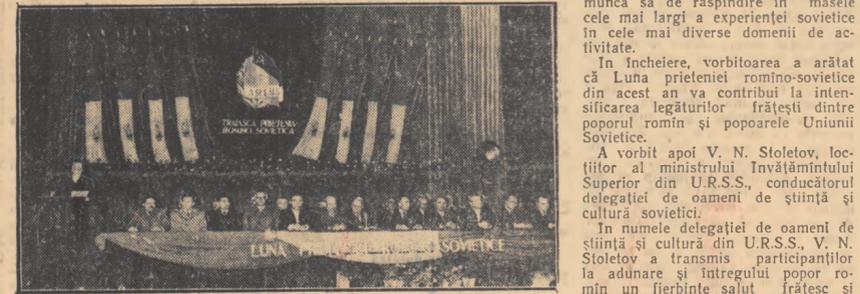
Deschiderea Lunii prieteniei romîno-sovietice în Capitală

Sîmbătă 6 octombrie, la Ateneul R.P.R. a avut loc adunarea festivă de deschidere a Lunii prieteniei romîno-sovietice.

La masa prezidențială au luat loc tovarășii: Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Miron Constantinescu, Constantin Pîrvulescu, A. A. Epșev.

Consiliul General A.R.L.U.S., oamenii de artă și culturii, generali și ofițeri superiori care au comandat mari unități ce au luptat alături de armatele sovietice în războiul antifascist, reprezentanți ai presei, numeroși oameni ai muncii.

Deschizînd adunarea, acad. prof. dr.

ambasadorul Uniunii Sovietice la București, V. N. Stoletoy, conducătorul delegației de oameni de știință și cultură din Uniunea Sovietică, general-colonel Leonid Sălăjan, Janos Fazekas, Gheorghe Hossu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Constantin Crăciun, acad. Ilie Murgulescu, I. L. Andronikov, A. P. Maresiev, A. M. Room, E. K. Osipova, G. Z. Ioanisan, membri ai delegației de oameni de știință și cultură din U. R. S. S., Ofelia Manole, ing. Anton Vlădoiu, acad. Tudor Arghezi, acad. Cezar Petrescu, C. Paraschivescu-Bălăceanu, general-locotenent în rezervă Ilie Crețulescu, Eugen Rodan, Stoica Gheorghe, muncitor fruntaș la uzinele „23 August”.

La adunarea festivă au participat conducătorii ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, membri ai C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S.-ului, a salutată cădușor pe membrii delegației de oameni de știință și cultură din Uniunea Sovietică, care au venit să sărbătorească împreună cu poporul nostru tradiționala Lună a prieteniei romîno-sovietice.

A luat cuvîntul tovarășii Constantin Crăciun, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Culturii, care a vorbit despre tradiționala sărbătorire a poporului nostru, Luna prieteniei romîno-sovietice.

După ce a amintit străvechile legături de prietenie dintre poporul romîn și marele popor rus, vorbitorii a spus: în vremea noastră vechile legături tradiționale ale poporului romîn și ale poporului sovietic capătă o nouă semnificație și un nou conținut. Ele au la bază marea contribuție pe care po-

A. P. Maresiev a fost înconjurat de pionieri chiar din clipa sosirii la Aeroportul Băneasa

LITERATURĂ-ARTĂ-STIINȚĂ

Arta unui mare maestru

Există momente în viață pe care nu le poți uita niciodată. Ele sînt generate mai ales de o emoție puternică, vie, care pare că te subjugă. În artă, dar mai ales în muzică, unde limbajul este universal și direct, contactul cu un mare artist te farmecă. Și unul dintre aceștia, unul din cei mai înalți violoniști ai timpurilor noastre se află acum printre noi: David Oistrach! Numele său evocă sublimul în interpretare și numai aceia care au avut vreață de a-l asculta pe David Oistrach pot să înțeleagă sensul complet al acestui cuvînt magic.

Dar admirația noastră este mult prea palidă față de înaltele aprecieri ale marilor muzicieni ai timpului. George Enescu, ascultîndu-l la un concert pe a-cel virtuoz al violonului, scria: „Violonistul Oistrach dispune de o tehnică uimitoare, însă se deosebește de alți tehnicieni prin faptul că posedă un ton dulce și cald, că frazează sa este nobilă, denotînd o muzicalitate impecabilă”. La recentul turneu, întreprins în țara noastră în America, întreaga critică muzicală de peste ocean a socotit concertele lui Oistrach ca cel mai important eveniment artistic din ultimii 10-15 ani.

Carierea violonistului sovietic a cunoscut o ascensiune rapidă, proprie marilor talente. Născut în anul 1908, a început lecțiile de vioară cu vestitul profesor P. S. Stollarski din Odesa, cînd încă nu împlinise vârsta de 5 ani. Tot el a urmat Conservatorul de muzică pe care l-a absolvit în chip strălucit.

Afirmarea lui David Oistrach s-a produs odată cu participarea sa la cele mai importante concursuri naționale și internaționale (Bruxelles, Varsovia), unde a obținut numeroase premii. Cînd a împlinit 31 de ani, David Oistrach a fost numit profesor de vioară la Conservatorul de muzică din Moscova, post pe care îl deține și astăzi și în care a format violoniști de mare talenț ca Parhomenko, Igor Oistrach, Pikeisen, Kaverneva.

De numele lui Oistrach se leagă și un eveniment istoric în viața muzicală a Moscovei: ciclul „Dezvoltarea concertelor pentru vioară”. Prezentînd aproape întreaga literatură muzicală a acestui instrument, marele violonist sovietic a realizat un veritabil tur de forță pe care mulți artiști de talie mondială nu s-au încumetat pînă azi să-l încerce.

Ușurința și maleabilitatea caracteristică violoniștilor geniali de a trece de la un stil la altul, de la o școală națională la alta, îi sînt proprii lui David Oistrach. Așa se explică de ce, într-un concert simfonic, violonistul sovietic interpretează două lucrări total diferite ca factură (la București de exemplu va cânta în aceeași seară concertele de Mozart și Brahms).

În ultimii ani David Oistrach a ridicat pe culmile artelor muzicale ca deoparte clasicii ruși (Cealokovskii, Glazunov) și a consacrat în repertoriul său de concert lucrările contemporanilor sovietici (S. Prokofiev, D. Șostakovici, Haeceatanov, Miaskovski, Kabalevskii, Rakov). Este o fericire, cu care nu multe popoare se pot mîna-

„Oameni și peisaje din România”

„Oameni și peisaje din România” — a spus pictorul sovietic E. A. Kibrik, cu prilejul recentei vizite făcute în țara noastră — sînt deosebit de interesante prin lumina abundentă ce scaldă aceste meșaguri. Tocmai această m-a îndemnat să prind pe pînză oameni și peisaje din țara noastră.”

Pictura alăturată, una din schițele lui E. A. Kibrik, realizate în timpul vizitei în Republica Populară Română, înfățișează pe țărani Romul Pruna de la G.A.S. „Șercaia”.

Temeiuri ale prieteniei

Vor fi știind istoricii mai bine decît scriitorii să scoată din trecut faptele, martorii ale vechii prietenii care leagă poporul nostru de popoarele sovietice, faptele de armă, legămîntele, jertfele reciproce, sprijinul la vreme de nevoie, întimplările uitate cu lacrimi și singure, biruințele comune. Vor fi știind istoricii mai bine decît scriitorii să înțeleagă verigile acestui lung lanț de evenimente și sentimente, ca să dovedească că nu sîrbătorim acum numai dovezile anilor de prietenie romino-sovietică, ci multe evenimente a căror căldură nu se poate uita.

Scriitorii însă, care știu mai mult cu sufletul decît cu amintirea clară și precisă a omului de știință, pot vorbi de ceea ce au primit ei, în trecut și acum, de ceea ce au primit înaintașii lor, pentru că scriitorii au siguranța că sîmintea pe care o aruncă literatura în inimă și mintă cuprinde în ea, ca orice sîmînță, viața însăși, pentru că grație poeziei sau prozei hrănesc și crește, înfrumusețează sufletul omenească.

LUCIA DEMETRIUS

de către marii scriitori ruși. Sărbătorim prietenia romino-sovietică, scriitorul care caută cu setea alchimistului aurul curat, și cititorul care se apleacă peste carte ca un lăsat peste un izvor sărbătoresc și legătura cu poporul prin care au primit mari mesaje ale spiritului omenească. Mesajul de adevăr și puritate al lui Tolstoi, de cinstă și crîncenă răzvrătire al lui Gorki, de romantism înalt al lui Cehov, de cunoaștere și răbustă luptă al lui Solohov, de înaltă și curajoasă lădărie poetică al lui Maiakovski.

Dacă alți mari artiști, alți scriitori ai lumii au înfățișat omul și viața cu pătrundere și cu adevăr, scriitorii clasici ruși și scriitorii sovietici nu s-au mulțumit numai să vadă, să deslușească în adînc, să constate și eventual să critice sau să preamărească, ci au simțit nevoia căutării de soluții, de dezlegări morale, de dezlegări sociale. Au simțit cu alte cuvinte, aș-punderea grea și minunată a scriitorilor — înainte ca ea să le fi fost o sarcină cetățenească recunoscută — de a căuta nu numai de a constata, de a ghîni pe linia ghidării poporului lor, de a ajunge la conștientizarea și îndrumarea unor situații existente și la creșterea altora noi mai prietnice omului, mai drepte, mai raționale pentru evoluția spiritului lui.

Literatura rusă, înainte încă de Marele Revoluție Socialistă din Octombrie, a adus lumii întregi glăduire generoasă și frîmîntătoare prin popor care avea să zdrobească, primul, întinderea capitalistă și morală ipocrită a burgheziei. Care dintre noi, cei care am cunoscut-o dinainte de marile prefaceri din țara noastră, nu ne dăm seama că prietenia cu poporul sovietic a început în chip conștient sau inconștient îndrumarea noastră odată cu primele pagini de Pușkin sau de Tolstoi, citite în adolescență? Și, care dintre noi, cei care credem în menirea noastră scriitoriească, nu ne dăm seama că, odată cu tot ceea ce am primit ca cetățeni ai patriei noastre de la literatura rusă — pe tărîm economic de pildă am fost dăruiți și cu o nouă siguranță în rostul minunat al meseriei noastre, cu o largire considerabilă a orizontului nostru artistic?

Cînd scriitorul român, în zilele aurii de toamnă, în fiecare an, aduce salutul lui ierbită popoarei sovietice în Luna prieteniei, el nu se poate desprinde de glăduire lui cele mai intime, cele mai intime legate de meșeria lui, și nu poate să nu treacă înainte de orice grațioasă lui față de darul scriitorilor ruși și sovietici deschi-zători de drumuri noi, punte de aur între sufletul unui popor și al celui altui. Pe ei li salută și-i strînge la piept, în ghîndul lui, cu sentimentul că în chipul acesta strînge la piept, cu dragoste și adîncă cunoaștere, întregul popor prieten.

LEONID PERVOMAIKI

N-am să vă uit, prieteni dragi...

N-am să vă uit, prieteni dragi, nici cînd!
De voi mă leagă tot ce mi-am visat
Și ris și plîns și-amor și vesel cînt
Din plaiu-vă-norșit și luminat!

N-am să vă uit pe voi, negrii bătrîni,
Pe cei din chinuri crunte re-nviați,
Un vînt suav prin terbur petrecut
Mi-e glasul vostru — cîntec drag de frați!

N-am să vă uit pe voi ce-n orice zi,
De truda, de lumină-vdragostii,
Pe braze și-n uzine, temelii —
Din lemnele nouă — recăldii!

Eu n-am să-l uit pe nimeni dintre voi,
Pe-oriunde-ar fi, prin temelii ori acas'
Pe cel bolînd, pe cel plecat prin ploie,
Pe cel dorit în pragu-i, ceas de ceas!

N-am să vă uit pe voi, negrii bătrîni,
Gemînd din greu pe un cîmp de curuz;
Pe cei flămînzii de luni și săptămîni,
Pe cei ce-adorm prin sanjuri goi și uzi.

Nu voi uita de scrumul cel sărman,
De șinele preline prin curți, torid,
De ochii triști ai vrenui partizan
Ce pentru pace-n luptă s-a jertfit.

De salva din Bikini n-oi uita;
De stolu de copii pe scuar gonind;
De-ndragostii, totii, sub prima stea,
Ce-și dăruiesc din inimă aiint.

Nu voi uita de cei ce își doresc
Pe-oriunde-ar fi un suflet cald deschis,
Pe toți caînd pe globul pămîntesc
Tovarăși buni de lăplă și de vis.

Nu-i voi uita — mi-e cîntul marilor buni!
Și cîntă-mi de s-ar sînge într-o zi,
Eu tuturor cu drag am să le spun,
Că inimă-mi din el tot va zvicni!

Nu-i voi uita — și versu-mi nu e mut!
Caci adevărul meu e-al lumii-ntregi!
Din viața ta-l, prietene necunoscut,
Ce-ntr-o lemneală vieții-mi înfelegi!

în romînește de MIHAIL COSMA

CARNET

Răsfoind revistele sovietice pe octombrie

În primele pagini ale numărului din octombrie, revista „Znameni” începe publicarea romanului „Sîntem în poporului” de V. Bor. Revista publică de asemenea povestirea lui I. Naghibin „Insula răzlețului”, nuela scriitorului italian Carlo Montella „Pimbarea de duminică”, versuri ale poetilor I. Levitanski și M. Pujmanova traduse din cehă de V. Iaber.

Almanahul „Druha narodov” publică începutul unui roman al scriitorilor gruzini T. Donjashvili, „La Alazani”, sîrșitul romanului „Sîngele inimii” de A. Brodele, precum și numeroase poezii. Din sumarul numărului 10 al revistei „Okteabr” desprindem povestirile „În delegație” de M. Iulit și „Alături de noi” de E. Rudskaja, versurile lui E. Vinokurov și V. Bokov, poemul „Stația Zima” de E. Furtusenko, reportajul „Un om descurcător”, „Literatura și pacea” o selecție din articolele cunoscutului scriitor islandez Halldor Laxness și a. Alături de poezie, revista „Neva” cuprinde pe lângă un nou ciclu de versuri ale lui M. Rilski, „Trandafiri și struguri”, romanul lui N. Vîrta „Munții înalți” și povestirea lui N. Gribacov, „Bibetul de bronz”. Revista mai prezintă o nouă rubrică intitulată „Basmă și povestiri pentru mari și mici”, rubrica „Prin locurile pe unde a trăit Lenin”, câteva articole de teorie și critică literară etc.

La rubrica proză, revista „Inostrannaia literatura” publică povestiri ale unor scriitori din China, Franța, S.U.A. etc. În paginile revistei este de asemenea cuprins sîrșitul romanului lui E. M. Romarue „Atîmp să trăiești, atîmp să mori”, o culegere de versuri din poezii tutel precum și a-nintiri despre clasicul literaturii chineze Lu Sin. Criticul italian Franco Fortini semnează un articol despre dezvoltarea poeziei italiene contemporane, iar ziaristul american S. Kennedy, un articol despre poezia lui C. Sandberg. Revista mai cuprinde articole semnate de I. Ehrenburg, L. Skopina etc., precum și o serie de desene ale lui Picasso.

Revista „Zvezda” își deschide numărul cu povestirea „A venit un om” de Francisc Munteanu. Totodată „Zvezda” publică povestiri de V. Smirnova, V. Konekii, versuri de V. Lugovskoi, L. Hanatov etc. și continuarea memoriilor lui M. D. Bonci-Bruvici.

În numărul pe octombrie revista „Iunosti” publică fragmente din povestirea neterminată a lui A. Fadeev „Boală de țigăi”, note de călătorie ale lui Boris Polevoi, versuri de N. Zabolotki, E. Rojdestvenski, recenzii, memorii etc. Numărul pe octombrie al revistei „Novii mir” cuprinde reportajul lui S. Mukanov „Pe culmile Taskakului”, comedia lui B.

Brecht „Domnul Puntilla și al său scutier Matti” Poezia este larg reprezentată prin versurile unui mare număr de poezi: B. Pasternak, N. Rilenskov, A. Ahmatova etc.

O expoziție de cărți rare

La muzeul regional din Dmitrievsk s-a deschis o expoziție de cărți și picturi rare precum și machete înfățișînd arhitectura secolului trecut.

Printre altele au fost expuse ediții vechi de cărți rusești și străine datînd din secolele XVII și XVIII, interesante lucrări ale istoricilor ruși, printre care și un exemplar al operei lui V. N. Tatšev „Istoria Rusiei” tipărit la tipografia Universității din Moscova în 1773. Foarte interesantă este și o ediție a operei lui M. V. Lomonosov, editată în 1784 de Academia de Științe.

Vizitatorii muzeului mai găsesc aici primele note muzicale după care au cîntat actorii iobagi de la primele teatre de casă rusești, primele ediții ale cîntecelor populare culese de Mitrofan Efimovici Platnîki, precum și creațiile compozitorului Vasilenko.

Din operele autorilor străini, păstrate în bibliotecile rusești, sînt expuse o serie de lucrări vechi printre care operele lui Voltaire editate în anul 1772 la Geneva, o ediție a operei lui John Locke tipărită la Londra în 1788 și lucrările lui Adam Smith în trei volume apărute în 1767. Expoziția prezintă de asemenea numeroase ediții în limba franceză din operele lui Puskin, L. Tolstoi, Dostoievski, tipărite la tipografia Flammarion din Paris, în 1897.

O valoroasă culegere de folclor

Universitatea „V. M. Molotov” din Rostov pe Don a întreprins recent o expediție științifică, la cărei scop era cercetarea folclorului în numeroase stații din regiunea Donului și Kubanului. Expediția a strîns peste 500 cîntece, legende, bălăne, prozberbe și zicitori populare.

După părerea filologilor, un interes deosebit prezintă legende despre eroul Kondrat Bulavin și tovarășii săi de luptă Ignat Nekrasov.

Noi traduceri din limba rusă

În cîntecul Lunii prieteniei romino-sovietice în Editura Tineretului vor apărea ediții festive ale unor cărți traduse din limba rusă. Printre acestea se numără romanele „Cei ce merg împotriva curentului” de A. Verșinin, „Drumul în viață” de F. Vigdorova, volumele de poezii „Stăpîna cea bună” de V. Oseev și „Școala curajului” de I. Polosuhin.

Un clasic al literaturii gruzine

cabell din Ikalto — unde ar fi scris primele versuri — și a fost trimis să se desăvîrească la Bizanț. Întors de la studii, Rustaveli ar fi fost numit tezaurier al curții reginei Tamar, apoi bibliotecar și secretar al ei. Poemul ar fi fost scris la cererea Tamar, care l-a răspîdit pe poet, zice legenda, apăsîndu-i cu mîna ei o cunună de laur pe frunte. Se mai spune că, mai tîrziu cîzînd în exil, Rustaveli ar fi plecat în surghium la o mănăstire din Ierusalim, unde și-ar fi scris viața.

Cine să fi fost, totuși, omul care a devenit cel mai mare poet al poporului gruzin? S-a găsit în folclor o indicație după care Rustaveli ar fi provenit dintr-o familie de oameni simpli și, rămas orfan de copil, ar fi fost crescut de un unchi al său, călugăr într-o mănăstire. Vremurile vechi nu ne au păstrat, de la Rustaveli, decît o singură operă, „Viteazul în piele de tigru”, dar și aceasta nu, într-un text scris, de destule erori de transcriere. Abia în zilele noastre, prin strădania îndelungată a Academiei de Științe a R.S. Gruzine, textul original a fost restabilit aproape cu desăvîrșire.

Una din primele impresii de care e izbit cititorul este faptul că marele poet a fost un om foarte atent la realizarea din jurul său, pe care a judecat-o cu discernămint și de pe poziții înaintate. Lumea erolor lui Rustaveli este concretă, contemporană cu poetul. Eroi lui nu vin din lumea fantasmagorică a religiei. Ei se luptă în numele unor idealuri materiale, pămîntene, fără să aibă grîmă de „viață” de dincolo de mormînt. Sentimentele fundamentale de care sînt animați acești eroi sînt dragostea și prietenia.

Eroi centrali ai lui Rustaveli sînt trei bărbai vitezi (Tariel, Altandil și Pridon) care luptă, în strînsă frăție, în numele dragostei și al dreptății. Nervura principală a subiectului este răpirea Nestanei-Daredjan — iubita lui Tariel — și lupta pentru rezăvirea și eliberarea ei dintr-o temniță vrăjitoarească. Tariel este ajutat în căutările pe care le întreprinde de către cel doi prieteni — Altandil și Pridon — care, în numele prieteniei pentru el, dau dovadă de o sublimă lepădare de sine. Filozofia rustaveliană este o filozofie iluministă cu temelii solide: încrederea nestrămătată în forța rațiunii omenești, în puterea uriașă a voinței omului, în forța prieteniei și

dragostei. Rustaveli n-a izbutit să se ridice pînă la iluminismul ateu, dar divinitatea își pierde la el însemnătatea veche. Considerînd divinitatea mai mult un summum simbolic al strădărilor omenești pozitive, o idee a binelui, Rustaveli, de stîlbul bun cunosător al filozofiei aristotelice, nu vede în apariția și dispariția ființelor și lucrurilor intervenția divină, ci

gîndește, știind să coboare în toate acțiunile sufletului erolor săi și explorînd cu ochi iscoditori și adesea critică tainele societății și ale naturii, poetul este înainte de toate un conștient căutător de adevăr. Iată de ce, măsură idealizată, însușirile lor sînt privite hiperbolic. Maniera poeziei epice vechi, căreia îi aparține „Viteazul în piele de tigru”, nu l-a împiedicat însă pe Sota Rustaveli să creeze tipuri umane întregi, cărora nu le-a neglijat nici detaliile de viață omenească concretă. Eroi lui nu sînt fabuloși, chiar dacă puterea lor e nevădită de mare (de fapt, sînt simboluri); ei sînt oameni înțelepți și puternici, aprigi și drepti, pasionați și cu simțul umorului; mîncînc, beau, iubesc, s-au născut și vor muri, căci poetul n-a căutat să vadă în ei niște semize, ci niște tipuri umane de mare concentrație calitativă. Ei toți sînt oameni vii, stăpîni pe voința lor, deosebit de unii de alții prin temperament și caracter și, firește, nesupuși vreunui destin transcendent.

Rustaveli stăpînește deopotrivă de profund poezia ideilor. Măiestria poetului salvează totdeauna de izul didactic chiar maximele, versurile sentențioase, scrise cu precizie scopuri educative. Iată câteva exemple:

Ziditorului zidirea însă nu-i nici-cînd povară.

Doftorul, bolnav cînd pică, fie-i lala cli de mare.

Tot pe-un alt la sine cheamă, să-i aducă vindecare.

După ce străbăți durerea, bucuria ție mai dulce.

Al sufletu-n zadar în gheață, s-o faci bulgăre răscăpt.

În poezia sentimentelor, Rustaveli e pasional, vibrant, elocutor. Pe primul plan stă, firește, dragostea. Dragostea împărtășită este o fericire naturală, însă greu de cîștigat, deși nu imposibil. Ca un corolar (căci dragostea e socotită, în poem, bunul cel mai de preț al omului), oricare fericire se cîștigă numai prin sacrificii. Al doilea sentiment de mare preț este dragostea de țară O exclamație înversunată a lui Tariel explică întregul sentiment, în conceptul medieval:

Horezmeni să vie-n țară? Ba pă-mîntul să-i înghită!

Cum să las altuia tronul? Oare-șpada-mi rugîntă?

În ce privește poezia naturii, a imaginilor, a peisajelor sociale, Sota Rustaveli e un zugrav minunat. El știe să concentreze un tablou întreg adesea într-o singură strofă. Concentrația desăvîrșită a imaginilor dă întregului tablou o densitate uimitoare, o extraordinară precizie și o bogată revărsare de culori. Bunăoară, vara e privită astfel:

Se veste-n cîmpie vară, ierburile se-mplineau, înalte.
Era vremea înfloririi calde-a raze-lor învaltoare.

Cruțul steteilor schimbîndu-l, soarele în zodiile albe
Pătrundea...

Sînt în poem toate imagini luate din viața de toate zilele și sprijinite pe realitățile vizibile ale naturii și, tocmai acest izvor le dă vitalitate. Ca să arate voința de luptă și mulțimea armatei indiene, poetul spune, prin gura unui erou:

Stetele-ntrîncind la număr, se scula-se Induștanul.

Cînd un împărat simțindu-și bălăne-neja, spune că transașirii fetei lui s-au vestețit stetele și răspund, contraziindu-i cu delicatețe:

„Bătrînețea soră nu-l cu cîmîntul.
Tot mai mîngîie privirea, chiar de-l vesteț, trandafitul.

Poemul rustavelian, capodoperă a Renașterii gruzine, a trecut neatințat prin vremuri, păstrîndu-și nelătmînat bogatul conținut al ideilor și farmecul poeziei sale demnice. Frumusețea acestor versuri nemulțumesc și biruit cele mai grele vicisitudini. Nu trecuseră nici două decenii de la scrierea poemului, și au năvălit în Gruzia pustătoarele hoarde mongole. Înăbușînd pe multă vreme viața culturală a țării, în aceste împrejurări s-au pierdut multe din copile operei și chiar manuscrisul original, în păturile culte, cite mai existau. Sota a fost uitat! Poporul însă l-a perpetuat memoria și erau mulți oameni simpli care-l știau poemul pe de rost.

Poporul gruzin își lubeste poetul. Există o cîntec popular care, într-o interesantă comparație, arată că Rustaveli e, față de oricare alt cîntăreț:

Ca pașoșul, de luptă ascuțit,
Alături de un rugîntă cufiț.

Dar cel mai sigur argument sînt cele opt secole care ne despart de opera lui Rustaveli, numai că o simplă alegorie. După luptă, pe Sota îl simțim alături de noi.

VICTOR KERNBACH

Primele impresii

Intr-un interviu pe care ni l-au acordat, solii poporului sovietic și-au împărtășit câteva din impresiile culese în răstimpul de cind se află în țara noastră.

— Ne aflăm abia de câteva zile în România — a declarat profesorul Stoleto — dar aceste câteva zile au fost suficiente să ne convingă că o vizită noastră, care va dura în total două săptămâni, va fi foarte interesantă și plină de conținut.

Primele întâlniri cu oamenii de știință și de cultură ai României ne-au dovedit că sînt multe probleme care ne interesează în egală măsură pe noi și pe prietenii noștri romîni. De aceea, după ce am făcut cunoștință cu unelți din realizările valoroase ale țării dumneavoastră, ne-am dat seama că discutarea acestor probleme împreună cu colegii noștri romîni este de un real folos pentru noi. Ne străduim să ședem la o masă în România să fie plăcută și folositoare nu numai pentru noi ci și pentru gazele noastre. Ea trebuie să aducă o cît de modestă contribuție la cauza întinerii continue a prieteniei între poporul român și poporul sovietic.

Redăm, în continuare, declarația scriitorului Iraklii Andronikov.

— Cel mai important aspect al vizitei noastre — ne răspunde scriitorul — este faptul că am cunoscut poporul român, l-am văzut la aerodrom, pe străzi, în sălile de spectacol. E drept, în puține minute. Dar aceste puține minute sînt mult sufletești.

Am fost în teatru de operă și am admirat spectacolul „Ana Lujojană”. Acolo am văzut România de azi în sala de spectacol și pe cea de ieri pe scena ei. Și, cu toate că nu înțelegem limba, ne-am bucurat a-lături de public că înțelegem și de ieri a spus pentru totdeauna.

Muzica spectacolului este foarte frumoasă, inspirată din muzica populară. De altfel, în întregimea sa spectacolul este viu, antrenant și redă imaginea vieții și sufletului poporului român, a minunatei sale arte muzicale.

După cum am văzut, arta românească a fost întotdeauna alături de popor. Despre aceasta mi-au vorbit și tabourii pe care le-am admirat la Galeria Națională. În aceste tabouri se dezvăluie sufletul bogat al poporului român.

— Acestea sînt primele mele impresii pe care mi le găsește să vi le împărtășesc.

Iată ce transmite cititorilor noștri Aleksei Maresiev.

— Mă aflu pentru prima dată în țara dumneavoastră. Dar încă cu mult timp înainte de sosire am auzit multe cuvinte frumoase despre România, despre natura ei minunată și mai ales despre ospitalitatea, sufletul ales al poporului român.

— Odată sosit, m-am convins că toate cele auzite se confirmă nu numai pe deplin, dar că imaginea pe care mi-o formasem este puțină față de realitate. Cînd am sosit pe aerodromul Băneasa a avut loc o adevărată demonstrație de prietenie, cu toate că am stat acolo doar cîteva minute. Am fost copleșit cu o adevărată ploaie de flori.

Tot așa, la adunarea festivă de deschidere a Lunii prieteniei romino-sovietice, cînd academicianul Parhon a anunțat că de față se află și delegația sovietică, vestea a fost împătimită cu o furtună de aplauze.

Aceste exemple, deși mici, vorbesc despre marea ospitalitate a poporului român, despre dragostea sa pentru țara sovietică, pentru oamenii sovietici.

Aș vrea să spun cîte ceva și despre frumusețea orașului București. Fiindcă de obicei mă jeres să fotosc imaginea bogată, mi-aș rezuma impresiile la două cuvinte: oraș-grădina. Și spun aceasta fără nici o exagerare. Bucureștiul pare, într-adevăr, o imensă grădina, minunată colorată acum de rugina toamnei.

Cum era și firesc, regizorul A. M. Room a ținut să ne împărtășească unele impresii privind cinematografia noastră.

— Am vizitat Centrul cinematogra-

fic de la Buftea — ne-a spus el — și am rămas de-a dreptul uimit de această construcție monumentală. Aici s-au creat minunate condiții de lucru. Inceperea sînt foarte spațioase, au multă lumină dar în același timp vedea grădina pentru frumos a constructorilor lor. Ornamentele, mobilierul sînt atît de mult gust.

Cineștii romîni trebuie să fie recunoscători statului pentru condițiile de lucru care le-au fost create. Din păcate am văzut puține filme romînești, totuși am putut să-mi dau seama că România are bogate resurse actoricești. Cît despre regizori, convingerea mea este că dacă vor munci cu perseverență, cu fantezie, vor reuși să se afirme în scurtă vreme pe plan internațional.

— Va rog să mă scuzați — a început Ekaterina Osipova, — dacă în declarațiile mele o să fie o oarecare neorînduială. Ea se datorrește bogăției de impresii pe care le-am cules în aceste zile.

Sînt multe de spus, dar pentru a păstra totuși o ordine, aș începe cu surpriza plăcută cu emoția pe care mi-a produs-o seara de cultură a poporului român. La Galeria Națională am văzut un adevărat lorent de oameni ce se opreau îndelung în fața tablourilor marilor artiști ai penelului, pe care le-a avut țara dumneavoastră. Și printre acești oameni, după cum m-am informat, erau mulți veniți din alte orașe ale țării. O bună parte din vizitatori o formau elevii și vă rog să mă credeți că multe din observațiile și comentariile lor erau remarcabile.

— Ne pare bine că programul vizitei noastre a fost întocmit în așa fel ca să putem vedea cît mai multe. Zilele trecute am vizitat Combinatul poligrafic Casa Științei. N-am să mă opresc prea mult asupra lui fiindcă dumneavoastră îl cunoașteți mult mai bine și evident că nu vă mai pot spune nimic nou. Pe mine însă, ca femeie sovietică, m-a impresionat numărul mare de femei care lucrează aici, care mînuiesc cu ușurință și siguranță mașinile poligrafice perfecționate.

— Dar, în afară de aceste vizite, ce v-a mai impresionat în Capitala noastră?

— Ceea ce am să vă spun acum poate că o să vă mire, după cum sînt sigur că l-ar surprinde și pe prietenii mei care nu mă cunosc ca pe o amatoare de fotbal. Am asistat de mină la meciul de fotbal dintre echipele Dinamo și Locomotiva. Deși nu sînt specialist, vă mărturisesc că mi-a plăcut foarte mult. M-a îndatat felul prompt și entuziast în care reacționau spectatorii și spiritul echipei, săldăritatea care domnea pe teren. Dacă vă interesează, vă pot spune în secret că am susținut echipa Locomotiva și că victoria ei mi-a produs o mare satisfacție.

Iată ce are vrea să mă spun. În Incheiere; în primele zile ale sosirii noastre am avut parte de o vreme minunată, că în orașele noastre sudice, care pur și simplu ne-a încălzit. Dar nu numai vremea, ci și atîtuținea prietenilor noștri romîni, grija lor față de noi, primirea pe care ne-au făcut-o. Cred că de aceea avem senzația aceasta plăcută de căldură, chiar și acum cînd frigul a început să se facă din ce în ce mai simțit.

La încheierea interviului, G. Ioanșian ne-a declarat:

— Noi, oamenii sovietici, ne bucurăm că legăturile culturale între țările noastre se dezvoltă și se întăresc cu fiecare zi ce trece. Oamenii sovietici urmăresc cu mult interes viața culturală a poporului român, succesul sale în construirea societății socialiste.

Expoziția „Republica Populară Romîna pe drumul construirii socialismului”, deschisă la Moscova în luna august și septembrie în Parcul Central de cultură și odihnă „Maxim Gorki”, s-a bucurat de un mare succes. Zeci de mii de moscoviți și cetățeni veniți din alte orașe ale Uniunii Sovietice au vizitat-o și s-au convins cu bucurie că poporul român merge cu fermitate spre socialism.

S. IULIAN

Oaspeții noștri dragi

La 6 octombrie, a sosit în Capitală delegația sovietică ce participă la sărbătorirea tradiționalei Lunii a prieteniei romino-sovietice. Din delegație fac parte: Vsevolod Nikolaevici Stoleto — locțiitor al ministrului învățămîntului Superior din U.R.S.S., profesor, biolog, conducător delegației, Iraklii Luarsabovici Andronikov — scriitor, doctor în științe filologice, Aleksei Petrovici Maresiev — Erou al Uniunii Sovietice, membru al Comitetului sovietic pentru apărarea păcii din U.R.S.S., candidat în științe istorice, secretar responsabil al Comitetului sovietic al veteranilor de război, Abram Matveevici Room — artist emerit al R.S.F.S.R., regizor de filme la studiul Mosfilm, Ekaterina Kuzmînicina Osipova — directoarea școlii nr. 243 din Moscova, Grigori Zarmairovici Ioanșian — director la V.O.K.S. Publicăm mai jos o scurtă prezentare biografică a membrilor delegației.

Vsevolod Nikolaevici Stoleto

Conducătorul delegației sovietice care ne vizitează țara cu prilejul Lunii prieteniei romino-sovietice, este una din personalitățile marcante ale activității științifice și pedagogice din U.R.S.S.

V. N. Stoleto s-a născut în anul

1906. Pînă la vîrsta de 17 ani el a trăit și a muncit în satul său natal. Pasionat de științele agrotehnice, din 1923 V. N. Stoleto urmează studiile la Academia de științe agricole „Timireazev” din Moscova.

După absolvirea studiilor, V. N. Stoleto devine unul din cercetătorii secției de agrobiologie de pe lângă Institutul de genetică al Academiei de Științe a U.R.S.S., consacrandu-și mulți ani din viața cercetărilor de specialitate.

Pentru descoperirile și lucrările sale valoroase, V. N. Stoleto este transferat în 1948 la Academia de științe agricole „Timireazev”, unde lucrează și în prezent la catedra de genetică și selecție a plantelor.

Cercetătorul pasionat și talentat al disciplinei căreia i-a consacrat activitatea sa de om de știință, V. N. Stoleto a adus și aduce o importantă contribuție în domeniul studiilor legilor de modificare a plantelor.

În prezent, savantul — care din 1951 ocupă și funcția de locțiitor al ministrului învățămîntului Superior din U.R.S.S. — continuă elaborarea lucrărilor sale despre „Legile privind modificarea formei plantelor”.

Iraklii Luarsabovici Andronikov

Numele scriitorului Iraklii Luarsabovici Andronikov este cunoscut cititorilor sovietici, mai ales datorită schițelor pe care le-a publicat în

diferite culegeri și reviste, schițe pe care uneori le culește personal, cu mult talent, pe scenele teatrelor de estradă.

Născut în 1908 la Leningrad, Andronikov părăsește orașul natal și se stabilește în Tbilisi unde învață la o școală medie. După terminarea școlii, el se înscrie la Facultatea de filologie și istorie a universității din Leningrad, pe care o absolvă în 1930.

În anii următori, I. L. Andronikov începe să activeze în cîmpul literaturii prin povestiri și schițe cu care se face repede cunoscut. În aceeași perioadă, I. L. Andronikov desășoară și o bogată activitate de critică literară, consacrandu-și o mare parte din timp cercetării vieții și operei marilor poezi ruși A. S. Pușkin și M. L. Lermontov. Teza sa, cu care a obținut titlul de candidat în științe filologice, „Lermontov în Georgia în anul 1837”, a stîrnit un mare interes și a fost unanim apreciată la apariție.

În perioada Marului Război pentru Apărarea Patriei, între 1942—1945, I. L. Andronikov este mobilizat în rîndurile Armatei Sovietice și lucrează în diferite redacții ca reporter de front.

După război, scriitorul a continuat să-și desășoare activitatea literară, publicînd o serie de lucrări între care valorosul volum „Descoperire la Taghîl” (1956), scris pe baza unor noi documente despre viața și opera lui Pușkin, descoperite de autor.

Pentru activitatea lui în domeniul literaturii și pe tărîm obștesc, în 1947 I. L. Andronikov a fost ales deputat în sovietul raional Krasnoarmeisk din Moscova.

Aleksei Petrovici Maresiev

În țara noastră s-a bucurat de un imens succes valorosul roman al lui Boris Polevoj, „Povestea unui om adevărat”. De la copiii de școală și pînă la cititorii înrînduși, mi și mii de oameni au parcurs cu emoție și admirație paginile acestei cărți, care descria fapta de necrezut a pilotului Maresiev.

Figura luminoasă a viteazului pilot sovietic nu este însă numai o creație a imaginației scriitorului. „Povestea unui om adevărat” s-a întîmplat realmente, iar eroul ei nu este altul decît pilotul A. P. Maresiev, oaspețele de azi al țării noastre.

Născut în 1916, după absolvirea școlii Maresiev a muncit un timp ca strungar. În 1934 comitetul raional al Comsomolului din Kamîșin îl trimite să lucreze pe șantierul orașului Komсомolsk pe Amur. Dar, încă din școală, tînarul se simte puternic atras spre aviație. Fără să-și interzică activitatea obișnuită, el studiază arta zborului și în 1940 absolvă cursurile școlii militare de piloți.

În timpul Marului Război pentru Apărarea Patriei, A. P. Maresiev luptă împotriva invadatorilor hitleristi ca pilot al unui avion de vînătoare. Într-una din luptele aeriene din 1942, A. P. Maresiev este grav rănit și avionul lui cade pe teritoriul ocupat de inamic.

Cu piciorale sfîrșimate de schije, lipsit de hrană, înfruntînd pericole de nedescris, lîrîndu-se prin zăpadă și mlaștini 19 zile și tot atîtea nopți, A. P. Maresiev a căutat să ajungă la unitatea lui. Găsit de colhoznicii, pilotul-erou este trimis la un spital unde, pentru a i se salva viața, i se amputează piciorale. Dar cu o dirigenție timoară, cu tenacitate alături de propriul omului sovietic, A. P. Maresiev nu renunță la luptă. El cere comandamentul armatei să fie trimis la o unitate de aviație și pînă la

anul 1924, tînarul regizor se orientează cu entuziasm către activitatea clococitoare a cineaștilor sovietici care, în urma noilor condiții create de stat, lua un mare avînt.

În scurtă vreme A. M. Room se impune ca un talentat regizor de filme. Una din primele sale creații este filmul „O stație care nu se întoarce”, după nvela cu același titlu a lui Henry Barbusse.

Curînd A. M. Room devine cunoscut ca un valoros realizator de filme, dintre care multe au intrat în istoria artei cinematografice. Cîtam printre acestea „Invazia” realizat în 1944 după cunoscuta piesă a lui L. Leonov și „Judecata onoarei” turnat în 1948 după piesa lui A. P. Stein.

Tot A. M. Room este realizatorul filmului „Pulbera argintie” (1953) după piesa „Șacalii” de A. Iakobson, care a rulat și pe ecranul cinematografulor noastre. Pentru meritele sale deosebite pe tărîm cinematografic, în 1950 A. M. Room este distins cu titlul de maestru emerit al artei din R.S.F.S.R.

Paralel cu activitatea artistică, A. M. Room desășoară și o intensă activitate pedagogică, publicistică și socială.

Ekaterina Kuzmînicina Osipova

Cunoscută activistă pe tărîm pedagogic și învățămîntului, Osipova Ekaterina Kuzmînicina munceste de peste trei decenii la educarea și formarea tinerelor generații ale Țării Sovietelor.

E. K. Osipova s-a născut în 1900. După absolvirea Institutului pedagogic ea devine profesora și, începînd din 1923, funcționează fără întrerupere în învățămîntul la tîlura a catedrei de limba și literatura rusă la mai multe școli.

Pentru meritele ei deosebite pe tărîm didactic, în perioada anilor 1939—1943, E. K. Osipova a fost numită directoare de studii la școala nr. 243 din Moscova, una din instituțiile fruntașe ale învățămîntului sovietic, iar de atunci și pînă în prezent deține postul de director al aceleiași școli.

Ca răspalt pentru strălucita activitate didactică, Ekaterine Osipova i s-a conferit titlul de „profesor emerit”, „Insigna de onoare” și ordinul „Drapelul roșu”.

Paralel cu munca la catedră, E. K. Osipova desășoară o largă activitate și pe tărîm obștesc. Ea este deputat al sovietului raional „Dzerjinski” din Moscova, unde lucrează în cadrul comisiei pentru învățămînt.

De mai mulți ani, E. K. Osipova este secretar științific al secției pedagogice a Asociației Unionale pentru răspîndirea cunoștințelor științifice și politice.

Grigori Zarmairovici Ioanșian

Grigori Zarmairovici Ioanșian s-a născut în 1916 în R.S.S. Armeană unde și-a făcut și primele studii.

Atras de problemele de comunicații și transport, G. Z. Ioanșian își continuă studiile la Institutul de căi ferate din Leningrad. Mai tîrziu, își schimbă însă domeniul de activitate.

Actualmente, G. Z. Ioanșian este

urmă cererea și este aprobată.

Pe front, deși purta proze, A. P. Maresiev participă la numeroase bătălii aeriene și pînă la sfîrșitul războiului mai doboră încă 15 avioane fasciste.

E K. Osipova, directoarea școlii nr. 243 din Moscova, a vizitat miercuri dimineața școala medie „I. L. Caragiale” din București.

Cu acest prilej profesora sovietică a vorbit cadrelor didactice ale școlii despre problemele politenizării și ale școlilor cu caracter mixt din Uniunea Sovietică.

Miercuri dimineața, regizorul de filme A. M. Room, artist emerit al R.S.F.S.R., a avut o întîlnire la Institutul de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale” cu cadre didactice și studenți ai Institutului.

Miercuri după-amiază, profesorul V. N. Stoleto și-a continuat vizita începută marți la Institutul de cercetări agromonice.

Oaspețele și-a expus părerile în diferitele domenii ale științei de ameliorare a plantelor, îndeosebi în genetică. Apoi a vizitat mai multe secțiuni științifice și laboratoare ale I.C.A.R.-ului.

Manifestări în cadrul Lunii prieteniei

În Capitală

De multă vreme palatul Casei Centrale a Armatei n-a mai răsunat de alina vole bună și entuziasm, ca în seara zilei de 7 octombrie, cînd a avut loc „Festivalul prieteniei” organizat de Consiliul orășnesc A.R.L.U.S. și C.C.A.

Deabia se lăsase amurgul peste București împodobit cu stegulețe roșii, cu afile care anunță diferite manifestări din cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice, cînd pe treptele de marmură au și început să urce grupuri, grupuri, invitații la festival.

Sub policanderele luminoase urcau împreună cu soțiile lor, generali în cărîmuri care trăiseră multe clipe de eroism alături de vitejii ostași sovietici pe timpurile de luptă din Ungaria și Cehoslovacia; muncitori fruntași și ingineri de la diferite întreprinderi din Capitală; oameni ai artei și culturii, tineri ostași, feciori de muncitori și țărani; studenți și studente. Un șuvoi care părea nesfîrșit.

Programul se anunța promițător și atractiv fiindcă „culisele” din spatele scenei veniseră numeroși actori, majoritatea de la Teatrul de Estradă, printre care și cîntă „comici” cunoscuți. Tot aici erau prezente și formațiunile artistice ale Casei Centrale a Armatei, o orchestră de muzică ușoară, solști, recitatori.

Pesle puțin, marea sală inundată de lumină a devenit neîncăpător pentru numeroși invitați. Amabili și tenși, amfitrionii militari nuși cruțau oboseala transportînd alte și alte scaune pentru cei ce nu-și găsiseră un loc.

Festivalul a început cu cuvîntul de salut al generalului-locotenent în rezervă D. Dămăceanu. În cuvînte calde, întrerupte deseori de aplauze, vorbitorul a scos în evidență semnificația profundă a Lunii prieteniei romino-sovietice, aportul Uniunii Sovietice la eliberarea țării noastre, sprijinul hotărîtor pe care îl acordă statul și poporul sovietic dezvoltării țării noastre pe calea socialismului.

Puțin timp după cuvîntul de deschidere, pe scenă a apărut orchestra de balalaici a C.C.A. și în sală au început să se reverse melodiile. Oaspeții ascultau cu bucurie cîntecele sovietice, pline de căldură, cum sînt „Cîntețul soferului” sau „Cîntețul aviatorilor”, romanțele pe versuri de Isakovski ori valsurile lui Dunaevski.

Curînd, bucuria oaspeșilor participanți la „Festivalul prieteniei” s-a răsrînt în noi și noi ropote de aplauze. Pe scenă au început să apară figuri cunoscute de cîntăreți de la Teatrul de Estradă din București:

Gică Petrescu, Marea Ianoli, Doina Drăghici, actorii comici V. Tomazian, C. Antonescu-Cărăbuș, Dan Demetrescu și alții. Și în partea de program a actorilor de la Teatrul de Estradă au abundat numeroase meedii sovietice și romînești care au entuziasmat pe oaspeții și au lăsat impresii frumoase. Impresii frumoase au lăsat de asemenea actorii comici soliciți în numeroase rînduri să-și repete scheciurile în legătură cu diferite teme de actualitate.

Către miezul nopții, orchestra a dat semnalul începutului serii de dans. Și imensul salon al C.C.A. ca și saloanele anexe s-au umplut de tălăzuiră dansatorilor, fericiți că încheiau o seară plăcută, o seară de neuitat închinată prieteniei traînice cu marea popor sovietic.

La Teatrul de vară „23 August” s-a desfășurat în ziua de 7 octombrie o serbare a prieteniei romino-sovietice. Cu acest prilej, tov. Ion Comănescu, locțiitor al președintelui Tribunalului Suprem al R.P.R., vicepreședinte al Consiliului orășnesc A.R.L.U.S. București, a conferențiat despre: „Prietenia romino-sovietică, chezașa înfloririi patriei noastre”.

Programul artistic a fost susținut de solști al Teatrului de Estradă, echipa de dansuri a Întreprinderilor pentru industria „bumbacului-A”, orchestra uzinei „Electroaparata” și orchestra de mandolină a cooperativei „Higiena”.

„Tot în ziua de 7 octombrie, la Capitală s-au adunat activiști ai organizațiilor A.R.L.U.S. din întreprinderi și instituții. Despre tradițiile relații de prietenie dintre populele min și popoarele U.R.S.S. a vorbit artistul poporului Costache Antoniu.

În raionul Lenin, festivitatea deschiderii Lunii prieteniei s-a desfășurat la Palatul pionierilor. După conferința tov. Gh. Nistor, locțiitor al ministrului Construcțiilor, ansamblul U.C.E.C.O.M. a prezentat un frumos spectacol de cîntece sovietice și romînești.

• Adunarea festivă de deschidere a Lunii prieteniei ce s-a desfășurat în ziua de 8 octombrie în sala Teatrului Armatei din bulevardul Magheru a întrunit numeroși oameni al muncii din raionul 1 Mai. A conferențiat prof. univ. G. Macoveșcu, director general în Ministerul Culturii. Apoi, ansamblul G.F.R. Giulești a executat un bogat program artistic.

Și în celelalte raioane ale Capitalei au avut loc manifestări consacrate deschiderii Lunii prieteniei, care s-au bucurat de o largă participare.

Timișoara

În regiunea noastră unde să nu se simtă urmele înțelepției prietenii cu poporul sovietic. De pildă, furnalele din Reșița realizează, zilnic, zeci de tone de fontă, folosind minereu sovietic, fabricile textile din Lugoj și Arad sînt înzestrate cu utilaj nou, sovietic; turbinele, utilajul petrolifer și alte agregate industriale pe care țara Romînie le importă cu banii grașiază noi le fabricăm cu ajutorul oamenilor și schițelor complete trimise din U.R.S.S. cu ajutorul sotelor de ingineri și tehnicieni care și-au făcut studiile ori s-au specializat în Uniunea Sovietică.

A urmat un program artistic la care și-au dat concursul artiștii de la operă și teatrul de stat, ansamblul sîrbesc, echipele de dansuri de la C.F.R. și Sfatul popular raional — laurate ale celui de al IV-lea concurs al echipei artistice.

Orașul Stalin

Sala Cinematografului Maxim Gorki din Orașul Stalin găzduia în ziua de 8 octombrie peste 1000 de oameni. Constructorii de tractoare, muncitorii uzinelor „Strungul”, profesorii, medicii, studenții și elevii din oraș s-au adunat aici pentru a sărbători deschiderea tradiționalei Lunii a prieteniei romino-sovietice.

Expunerea tovarășului G. Nițescu, rectorul Institutului Politehnic din localitate și președinte al Consiliului regional A. R. L. U. S., a înfășășat faptele ce stau la temelia marii prietenii statonice de veacuri între poporul nostru și popoarele Uniunii Sovietice. Vorbînd despre roadele colaborării frățești între Republica noastră și Uniunea Sovietică, tov. Nițescu a înfășășat sprijinul acordat oamenilor muncii din regiunea Stalin de către poporul sovietic la fabricarea primelor tractoare și autocaioane romînești, astăzi o mîndrie a întregii țări.

Prin călduroase ovaiji și-au manifestat participanții sentimentele lor de dragoste și de adîncă recunoștință față de prietenii sovietici.

Formațiunile culturale din Orașul Stalin au prezentat apoi un bogat program artistic închinat prieteniei romino-sovietice. Cu ropote de aplauz a fost răspălit corul uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann” care a interpretat cu multă măiestrie cîntecul prieteniei de Radu Paladi, cunoscutele cîntece populare ruse „Drumuri” și „Cîntec de leagăn”.

Un frumos program de dansuri populare sovietice și maghiare a fost oferit spectatorilor de corul de balet al Teatrului de Operă din localitate, iar echipa de dansuri a Casei Armatei a prezentat tabloul coregrafic „La fîntînă”.

În aceste zile au avut loc adunări festive consacrate deschiderii Lunii prieteniei romino-sovietice și la Codlea, Predeal, Mediaș, precum și în numeroase întreprinderi și instituții din cuprinsul regiunii Stalin.

Lași

a sindacatului sanitar și alte formațiuni artistice din localitate. Tot duminică au avut loc la Iași numeroase competiții sportive organizate în cinstea prieteniei romino-sovietice. În afară de deschiderea crosului „Să împlînim 7 Noiembrie” s-au desfășurat concursuri de volei, șah, etc. dotate cu cupa „7 Noiembrie”.

La Iași, deschiderea Lunii prieteniei a fost sărbătorită prin manifestări festive și în numeroase cămine culturale, cluburi și școli.

La serbarea prieteniei romino-sovietice, care a avut loc în Parcul Muncitoresc din orașul Pașcani, alături de numeroși muncitori și funcționari de la Atelierul C.F.R. Pașcani și de la alte întreprinderi au participat și țărani muncitori din satele învecinate.

Roman

Duminică 7 octombrie au avut loc serbări ale prieteniei în peste 30 de cămine culturale din comunele raionului Roman.

VEAC NOU Pag. 3 12 oct. 1950

Activitatea delegației sovietice

Luni, 8 octombrie, membrii delegației sovietice de oameni de știință și de cultură în frunte cu Vsevolod Nikolaevici Stoleto locțiitor al ministrului învățămîntului Superior din U.R.S.S. care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romino-sovietice, au făcut o vizită la Combinatul Poligrafic Casa Științei. Membrii delegației au vizitat secțiile combinatului și s-au întretinut cu muncitorii și tehnicienii.

În aceeași zi, membrii delegației sovietice au făcut o vizită la Consiliul General A.R.L.U.S. Oaspeții și de fost întîmpinați de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S.-ului. Ofelia Manole, vicepreședinte, Eugen Rodan, secretar, scriitorii Cicerone Theodorescu și Marcel Brestiașu, Ica Meli-nescu, director al Editurii „Cartea Rusă” și alți membri și activiști ai Consiliului General A.R.L.U.S. A fost de față I.S. Ilin, secretar al ambasadei Uniunii Sovietice la București.

După ce oaspeții au fost salutați în numele A.R.L.U.S.-ului de acad. C. I. Parhon, tovarășa Ofelia Manole a făcut o expunere asupra activității și realizărilor din ultimul timp ale Asociației.

Marți dimineața V.N. Stoleto a vizitat Institutul de cercetări agromonice al Academiei R.P.R.

Cei alți membri ai delegației sovietice au făcut o vizită la Centrul de producție cinematografică „București”, de la Buftea.

Marți după amiază V.N. Stoleto și E.K. Osipova au fost oaspeții Ministerului învățămîntului. Aici au fost primii de acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul învățămîntului, Nicolae Sîpcoș, locțiitor al ministrului învățămîntului, funcționari superiori, reprezentanți ai instituțiilor de pe lângă Ministerul învățămîntului.

Oaspeții s-au interesat de problemele actuale ale învățămîntului din țara noastră și au împărtășit din experiența școlii și pedagogice sovietice.

Tot marți după amiază, G.Z. Ioanșian a făcut o vizită la Consiliul Gene-

ral A.R.L.U.S., unde a avut o întîlnire de lucru cu conducerea A.R.L.U.S.-ului, A.M. Room s-a întîlnit la Ministerul Culturii cu George Macoveșcu, directorul general al Cinematografului și conducător al studiourilor cinematografice din Capitală.

Scriitorul I. L. Andronikov a făcut o vizită la redacția revistei „Tînarul scriitor”.

O oră cu Lev Kassil

Primesem invitații uagii despre așa numitul Proeză M.H.A.T., strada pe care locuiește scriitorul Lev Kassil. Mi se vorbește despre ea ca despre o stradă îngustă, mai lăturată, pe care mi-a fost greu să identific în strada obișnuită, ca cele mai multe de la noi. (Numai moscovitii, deprinși cu imensele lor bulevarde, au dreptul să numească „strada“). Urmăream cu atenție numerele când o bătrână mă întrebă:

- Ce număr căutați?
- 57.
- Nu sînteți din Moscova?
- Nu.
- Dar din ce oraș?
- Sint din România.
- Ii căutați pe Leo Abramovici Kassil?

Observându-mi probabil uimirea, îmi explică simplu: — Păi e și normal să-l căutați pe Leo Abramovici. Multă lume vine la el. Leo Abramovici locuiește în etajul apartamentului 23. Eu stau tot în blocul asta. Mă cunoaște bine Leo Abramovici.

— Și iată-mă în fața soneriei lângă care este prinsă cartea de vizită simplă, cu numele Lev Kassil.

— Este greu de definit senzația pe care o încercă la gîndul că numai pește cîteva clipe vei fi oaspetele acestui alt de cunoscut și iubit creator de oameni și destine, că te vei afla în camera unde s-au născut și de unde au pornit să cucerească lumea de cititori „Portarul republicii“, Volodea Dubinin, Kolea Dmitriev și alții alți eroi...

Consider de datoră mea să cer scuze de la început alți lui Lev Kassil cit și cititorilor pentru faptul că nu voi reuși să redau fidel cum a decurs intruederea noastră. Este greu să fișezi în cuvinte verva științioasă a vestitului scriitor, deosebita, eucriticoarea lui amabilitate de gazd.

— De asemenea, sălătuiesc pe oricine ar vrea să-l facă o vizită, să nu se ducă pregătit cu obștele întrebări și procedee de interviu. Lev Kassil răspunde — în înfuleșul major al acestui cuvînt — toate planurile.

— Iată, de pildă, cum a început discuția noastră — deși se presupune că eu trebuia să pun prima întrebare, că doar de aceea venisem.

— Cercetăm cu o neastîpînită curiozitate camera de lucru, foarte originală și interesantă, a scriitorului, iar el, surprinzîndu-mi privirile, mă întrebă pe neașteptate:

— Sînteți cumva grăbit?

Vă asigur că răspunzîndu-l „nu“ din toată inima, n-am făcut-o cîtuși de puțin din poliție.

— Atunci să vă conduc prin „muzeul“ acesta al meu — deși trebuie să admitem că e prematur să-l numim așa — glumi el. Întîi să vă lămuresc ce este cu hărțile și stemele acesteia numeroase. Iată harta fării Svambrania, cu stema și drapelul ei.

Am făcut un rapid control mental al cunoștințelor mele geografice, dar numele acesta nu-mi spunea nimic. Lev Kassil mă privi amuzat apoi mă consolă.

— Nu vă alarmați, oricît de multă geografie ați ști, nu puteți cunoaște Svambrania. Este creația mea. Cînd eram copil, eu și fratele meu visam o țară a dreptății și fericirii copiilor. Așa s-a născut Svambrania. Cu timpul am fixat-o în spațiu, i-am determinat relieful, iar în romanul pe care l-am scris mai târziu, am și populat-o. Cartea a plăcut așa de mult încît darul cel mai frecvent oferit mie de copii — cititorii mei — a fost

Interviul nostru

stema Svambraniei, lucrată de ei, cu multă artă deasfel.

Pe perete, lângă hartă atîrnă o schiță în lău, reprezentînd un lîndr amar.

— Aparține tot Svambraniei, desigur.

— Hm, hm, sint eu, în calitate de prim-amiral al flotei Svambraniei. S-ar putea să fie lipsă de modestie, dar nu e cîna mea, ci a unui prieten de al meu, pictor...

Colțul acesta îmi este foarte drag. Aici sint fotografiile marelui meu învățător și prieten Maikowski. Iată bustul lui Volodea Dubinin, care a devenit eroul cărții mele „Strada mezinului“, iată fotografia lui Kolea Dmitriev, pictorul geniei care a murit la 16 ani... Aici sint „jucările“ cu care li distrez pe micii mei vizitatori. Iar aici, darurile primite de la copii. Iată darurile pionierilor romîni. În fața mea stă stema aceasta a republicii dumeavoastră, lucrată de pionierii romîni. Mă gîndesc chiar că stema fării Svambrania este înscrisă. Acum există țara fericirii copiilor, și stema ei este cea a Romîniei, a U.R.S.S., a altor țări.

— Spuneți-mi, Lev Abramovici, eu mă așezîș de la Romînia? S-a împiedicat exact un an de cînd ne-ați vizitat țara, cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

— Este una din cele mai plăcute călătorii pe care le-am făcut. După ce m-am întors, am corbit de multe ori în fața copiilor și a oamenilor maturi despre Romînia, despre poporul român, despre pionieri. Ca pionierii romîni m-am întîlnit la București, Cluj, Tîrgu Mureș, Sibiu și în multe alte orașe. Dar o imagine mi-a rămas în mod deosebit în minte: cînd am venit la Palatul Pionierilor din București, mulți copii mă așteptau de la geamuri. Și cred că dacă de la feștrele tuturor palatelor din lume ar prîoi, în loc de capete încoronate, copii cîrni, cu ochi oțoi și plini de curiozitate, în lume ar fi mai multă fericire și pace.

— Ați mai păstrat legătura cu pionierii romîni?

— Sigur. Am primit și scrisori, dar am avut și o conoabire directă, prin intermediul benzii de magnetofon. E drept că nu mi-a prea plăcut cum sună propria-mi voce, cu toate că sint obișnuit cu ea de 50 de ani, dar m-am consolă la gîndul că nu sint cîntăreț. Important este că copiii romîni le-a plăcut ceea ce le-am spus. De altfel, păstrez legături cu Romînia și pe alte căi. În zilele jubileului lui Sadoveanu, care a fost aici sărbătorit cu multă ampoare, am luat cuvîntul în repetate rînduri și am vorbit despre întîlnirea mea cu marele scriitor român, despre popularitatea operelor sale. Mi-am amîntit cu multă plăcere de acele zile și probabil că asta s-a simțit în poezierile mele fiindcă după ce am corbit în Casa pionierilor din Moscova, o studență romîină s-a apropiat de mine și m-a sărutat. În felul acesta m-am simțit pe deplin răsplătit.

— Ce ați mai făcut după ce v-ați întors din Romînia?

— Am vizitat mai multe țări. Am fost iară în Italia, în Cortina D'Ampezzo, la Olimpiada albă. Motivele? În primul rînd iubesc mult sportul — am și scris un roman sportiv intitulat: „Portarul republicii“ după care s-a realizat filmul „Portarul“, apoi schișe și reportaje — în al doilea rînd lucrăm la un roman pe temă sportivă pe care îl începsem mai de

Vizitele delegației de militanți ai P.C.U.S.

La invitația C.C. al P.M.R. a sosit în țara noastră o delegație de vechi militanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

El au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

eliberarea patriei de sub jugul fascist, și la monumentul eroilor sovietici din Piața Victoriei. Delegația a mai vizitat Muzeul de istorie a partidului, Palatul pionierilor etc.

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

Calendarul actualității

Problema Canalului de Suez în fața O.N.U.

După ce timp de două luni au încercat să rezolve prin provocări și șantaj problema artificial creată a Canalului de Suez, puterile occidentale au sesizat, în cele din urmă, Organizația Națiunilor Unite. Se înțelege că discuțiile conciliante de schi minime, pe distanța de 16 km. la care participau și schimburile noastre. Mă nelinișeau rezultatele. Aveam nevoie să încingă schimburile noastre, altfel finalul romanului ar fi fost trist. Dar totul s-a lăsat pe loc. Am înțeles că trebuie să schimbăm adevărul. Am înțeles că trebuie să schimbăm adevărul. Am înțeles că trebuie să schimbăm adevărul.

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

te printr-un acord internațional — Convenția de la Constantinopol din 1888. Convenția din 1888 — care reprezintă un act juridic internațional — nu pune problema administrării Canalului, determinată de legi egiptene. Ceva mai mult, Convenția de la Constantinopol prevede chiar posibilitatea încetării concesiunii administrației Canalului, dacă, în articolul 14, se precizează că libertatea navigației pe Canal va continua să rămîină în vigoare chiar și într-un asemenea caz (or se știe că Egiptul, naționalizînd Compania Canalului de Suez, s-a angajat să respecte Convenția din 1888 cu privire la libertatea navigației și s-a declarat gata să participe la o conferință internațională care să reglementeze din nou această problemă).

Punînd faptele în adevărata lor lumină, D. T. Șepilov a demonstrat clar netenacitatea acuzațiilor cu privire la încălcarea acordurilor internaționale aduse Egiptului de reprezentanții Angliei și Franței. Dar nu numai sub aspectul juridic sau politic poziția puterilor occidentale contravine principiilor co-actării internaționale, ci și din punct de vedere moral.

Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a citat, printre altele, o declarație a biroului central de informații englez, care ilustrează ce planuri diabolice urzesc anumii cercuri imperialiste pentru a-și apăra interesele monopoliste. „Se elaborează planuri de schimbare radicală a caracterului comerțului mondial și al comunicațiilor — se spunea în declarația respectivă — ceea ce va însemna în cel mai bun caz, agnția lentă a zonei Canalului de Suez în Egipt, care este în prezent regiunea cea mai înfloritoare din țară, reducerea considerabilă a veniturilor țării din Orientul Mijlociu care produc petrol și dezorganizarea serioasă a planurilor de industrializare a Indiei, Pakistanului și Ceylonului.“

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

vernului sovietic, care, prin reprezentantul său, a făcut propuneri concrete menite să satisfacă ambele părți în cauză, dacă ele vor într-adevăr să contribuie la reglementarea, pe calea tratatelor, a problemei.

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

La prietenii din Cehoslovacia

Arberg - express pătrunde pe teritoriul Cehoslovaciei terziu, după miezul nopții. Pușinii călători care mi se vîrtoază încercă zadarnic la această oră să deslușească ceva din peisajul țării. Perdeaua de întinerire ce se întinde dincolo de geamul vagonului este decodată de nepătruns. Unul din ei e egal al roțiilor este singurul indicat că șesul nesfîrșit, pe care l-au scruțat ceasuri de-a rîndul în Ungaria, se prelungește și aici. Trenul alege, alege mereu. Din loc în loc insule ce luminează apar și dispar, iar în urta lor întinerul nopții pare și mai dens. Cînd și ultimii călători se lasă în voia somnului.

— Zorii zilei ne întîmpină în sudul Moraviei. Dintr-o singură privire le-ăi dar seama că natura nu mai e aceeași. Cîmpia a rămas de mult în urmă, cînd locul dealurilor cu coamă lîină, care se ondulează cît vezi cu ochiul, de-o parte și de alta a drumului de fier. De undeva, de după una din costieșe, răzbat acum primele raze ale soarelui, făcînd să strălucască bara de nichel de la ferestra vagonului. Paralel cu linia ferată se deslășoară panglica cenușie a unei autostrăzi pe care gonesc lărmăși, motocoale, camioane. Coștii de fabrici apar din ce în ce mai des, imprimînd peisajului un vădit caracter industrial. Totuși acestea te fac să-ți dai seama din p.m. că clipea că te alii într-o țară în plină dezvoltare, în care se deslășoară o intensă activitate creatoare. Acest sentiment s-a întîrș și aici, cu fiecare zi pe care am petrecut-o în Cehoslovacia. În decurs de trei săptămîni am străbătut țara de la un capăt la altul, am poposit în numeroase orașe și sate, am vizitat fabrici și uzine, am bătut la casele unor oameni simpli, în tovarășia cărora am petrecut multe ceasuri de neuit. Pretu-

— aproape nu e ocaș sau sat în care să nu se afle un monument, o piatră sau o inscripție comemorativă ce proslăvește pe eliberatori. Mărmintele lapidarilor sovietici, ca și ale ostașilor romîni căzuți pe pămîntul cehoslovac, sint în tot timpul amîntit acoperite de flori. Sint florile recunoscîtoare, pe care poporul eliberat le aduce pe pînăle ca daruri în lupta grea pentru libertate.

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru

— Ei au deopis coroane de flori la placa comemorativă din fața Academiei Militare unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în luptă pentru